

Jubileu 2025

www.jubileu2025.arqtgn.cat

ANY DE LA PREGÀRIA

La pregària de Maria i dels sants

Pregar és parlar amb Déu: d'Ell, de nosaltres, d'alegries i preocupacions, de la gent estimada, de tot el que ens envolta. Els sants ens han deixat les seves paraules per pregar i Jesucrist ens ha adreçat al Pare. Però qui més l'ha tractat, l'ha estimat i ha tingut amb Ell el diàleg més íntim, és Maria, la seva mare, la nostra mare.

És la millor mestra d'oració. La de les dolces paraules al Fill encara no nascut ens ensenya a cercar-lo en el més profund del nostre ésser perquè, com deia sant Agustí, sempre abocats a fora, no sabem trobar-lo.

Tot comença a Galilea. Natzaret és lloc de trobades: Josep i Gabriel. També és el lloc de la vida ordinària, la família, el treball, els trenta anys ocults del Fill. Per a nosaltres, Natzaret és el lloc on podem ser cridats per Déu, interpel·lats enmig de les nostres tasques quotidianes, com Maria ho va ser. És lloc d'oració, d'escoltar i de respondre.

Canà és lloc de festa, amistat i germanor.

És lloc per a veure que a molts els manca el vi de l'alegria, la pau, la salut, el pa per portar a la boca, la fe i l'esperança. Maria obre la porta als miracles de Jesús i ens ensenya a demanar amb fe i a confiar en la voluntat de Déu.

Betlem és el bressol del Messies, l'*efrata*, 'la fecunda'. Maria ens convida a tornar als orígens, al naixement sempre renovat

de Déu en la nostra ànima. Ella, la mare, el fa néixer en nosaltres dia a dia, en el coneixement i la confiança.

Com eren les seves respostes? L'arcàngel Gabriel la sorprèn i lliurement ella respon. No diu: «Per què?» Nosaltres ho fem sovint: «Per què això em passa a mi?» «Per què aquesta situació?» Ella confia i diu: «Com serà?» Ens ensenya a confiar i preguntar: «Com vols que faci això que em costa tant?» Hem de pregar amb amor, el cor obert, sense exigències i falses resignacions. I no fonamentar les nostres respostes en la generositat sinó en la confiança.

Coneixem el plany de Maria quan ella i Josep troben Jesús al temple de Jerusalem. El nostre present també és imprevisible. Vivim la fe confiada, i també la cerca a fosques d'un Déu que sembla que ens defuig. Maria va pel davant de les nostres angoixes, ella ens posa als llavis les paraules quan creiem que tot s'enfonsa.

La pregària és escoltar, i Maria ho conservava tot meditant-ho en el seu cor, font de la pregària, d'on sorgissin el silenci, la consciència i les decisions. Ella, la millor mestra d'oració, ens ensenya a meditar la paraula de Déu i a fer-la vida.

Pilar Caldú Royo

Catedràtica d'Ensenyament Secundari

PER A SABER MÉS

La Porta Santa

La Porta Santa és el signe més característic del Jubileu perquè la meta és travessar-la. La seva obertura, per part del Papa, constituirà l'inici oficial de l'Any Sant i es farà a la basílica de Sant Pere just abans de la missa en la nit de la Nativitat del Senyor. Originalment només hi havia la Porta Santa de la basílica de Sant Joan del Laterà, però s'hi van afegir també les altres basíliques romanes pels nombrosos pelegrins que hi acudeixen. En creuar la Porta, el pelegrí recorda el text del capítol 10 de l'Evangeli segons sant Joan: «Jo sóc la porta: els qui entrin per mi se salvaran, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges.» El gest expressa la decisió de seguir i de deixar-se guiar per Jesús, que és el Bon Pastor. D'altra banda, per a la comunitat cristiana, la porta és també un pas que condueix a l'interior d'una església, l'espai del sagrat i signe de la comunió que uneix tots els creients amb Crist: el lloc de la trobada i del diàleg, de la reconciliació i de la pau que espera la visita dels pelegrins.

